HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

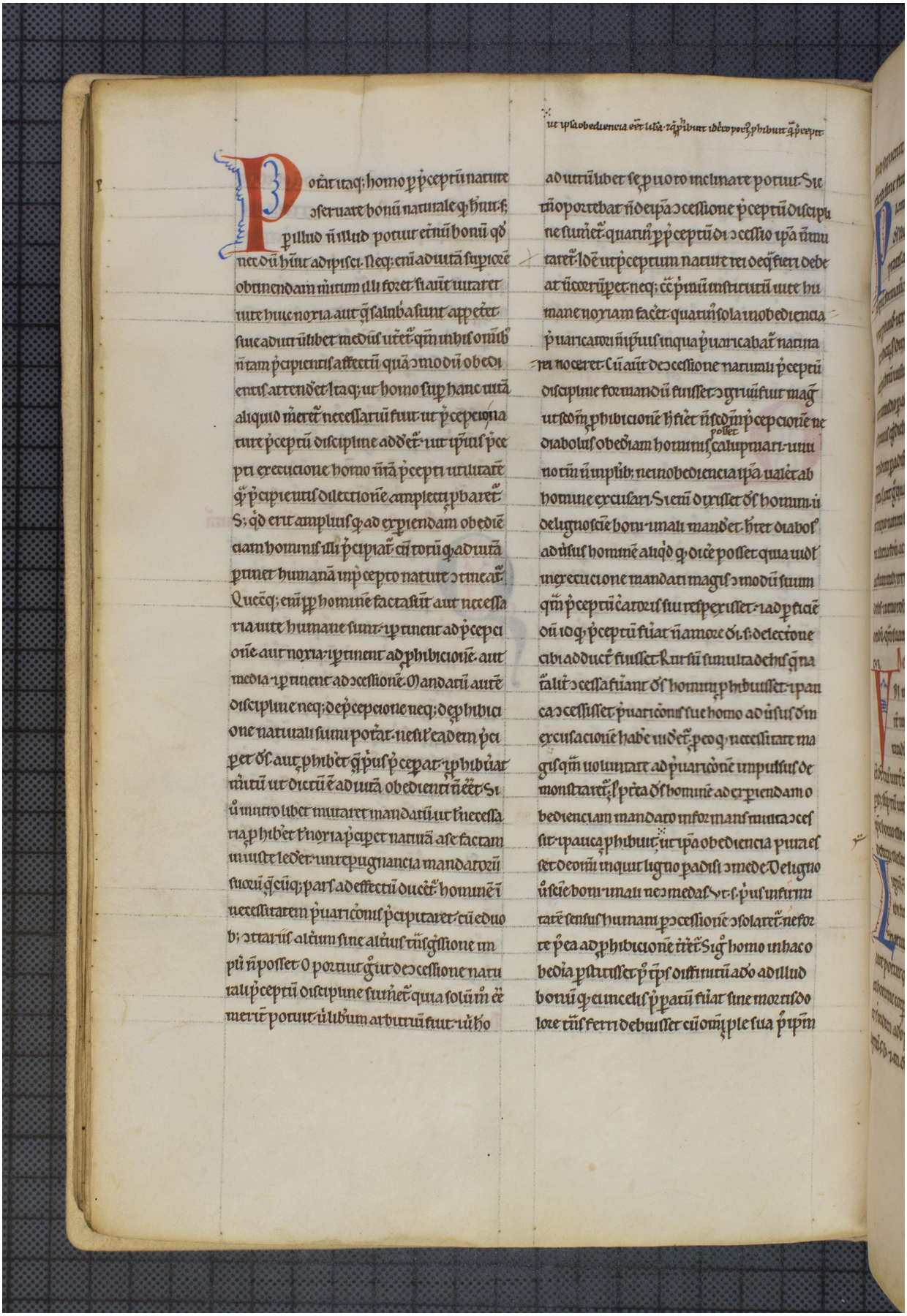

ut ipsa obedientia dicta ratio prohibuit idcirco prohibuit quia preceptum

Potest itaq; homo p̃ceptũ nature
seruare bonũ naturale q̃ h̃ nat. f;
pilliud ñ illud potest eiusdẽ bonũ qd
nec dũ h̃ nat adipisci. Neq; enim adiuta supiore
obtinendam nitum illi foret si aliter uiuaret
uite huic noxia aut q̃ salubra sunt appetere
sue adiutũ libet medus uitet. quin inhis omnib̃
ñ tam p̃ capientis affectũ quã ꝛ modũ obedi
entis attendet Itaq; ut homo sup hanc uitã
aliquid meret necessariũ fuit ut p̃ceptionã
tunc p̃ceptũ discipline addet. uit ipsius p̃ce
pti executione homo ñtã p̃cepti utilitatẽ
q̃ p̃ capientis dilectionẽ amplectit p̃ baret.
S; qd erit ampliusq ad expiendam obedie
ciam hominis illi p̃ capiat cũ totũ q ad uitã
pertinet humanã inp̃ cepto natur ꝛ tinea.
Quecq; enim p̃ hominẽ facta sũt aut necessa
ria uite humane sunt. q pertinent ad p̃ cepti
onẽ aut noxia. q pertinent ad prohibitionẽ. aut
media. q pertinent ad ꝛcessionẽ. Mandatũ autẽ
disciplinę neq; de p̃ cepti one neq; de prohibi
one naturali sumi potest. nec illi eadem p̃ci
pet d̃s. aut prohibet q̃ ipsi p̃ cepit. q prohibuit
ñ ita ut dictũ ẽ ad uitã obedientiã ñ ẽt. Si
ũ mutto libet mutaret mandatũ ut ñ necessa
ria p̃ hibet. ñ noxia p̃ cipet naturã a se factam
mutare ledet. unde pugnancia mandatorũ
suorũ q̃ eiusq; pars ad effectũ ducẽt. hominẽ ñ
necessitatem p̃ uaricationis p̃ capitaret. cũ eduo
b; ꝛtarius alicum sine alterius tũs gressione im
pũ ñ posset. O potest q̃ iur de ꝛcessione natu
rali p̃ cepti disciplinę sumẽt. quia solũ m ẽ
meritũ potest. ñ libum arbitriũ fuit. ñ ho

ad utrũ libet se p̃ uoto inclinare potest. Sic
ñ oportebat ñ de ipa ꝛcessione p̃ cepti disci pli
ne sumẽt. quatũ p̃ p̃ cepti ꝛcessio ipa ñ mu
taret. Idẽ ut p̃ cepti nature rei de q̃ fieri debe
at ñ cecerit. per. neq; cẽ p̃ mũ instituti ñ uite hu
mane noxiam facet. quatũ sola inobediencia
p̃ uaricatoriũ p̃ ius inquam p̃ uaricabat. natura
ñ noceret. Cũ aut de ꝛcessione naturali p̃ cepti
disciplinę formandũ fuisset ꝛ gratũ fuit. magis
ut sed m̃ prohibitionẽ h̃ fieret ñ sed m̃ p̃ cepti onẽ ne
diabolus obediam hominis calumniari. unde potest
non tũ ñ unplib; ne inobediencia ipa ualeat ab
homine excusari. Si enim diuisset d̃s hominem ñ
de lignoscie boni. malii mandet. h̃ret diabol.
ad usus hominẽ aliqd q dicẽ posset. quia uidl.
in executione mandati magis ꝛ modũ suum
q̃m p̃ cepti ẽ carnis sui respexisset. ꝛ ad p̃ tiae
dũ ioq p̃ cepti fuit ñ amore d̃s. sed delectione
ciba adducẽt fuisset. Rursũ si multa de his q̃ na
ralit ꝛ cessa fuiant d̃s hominem prohibuisset. ipau
ca ꝛ cessisset. p̃ uaricationis sue homo ad usus d̃ in
excusacionẽ habere uidet. propter necessitatem ma
gis q̃m uoluntatem ad p̃ uaricationẽ impulsus de
monstrarẽ. sed p̃ ita d̃s hominẽ ad expiendam o
bedienciam mandato in forma sui multa ꝛ ces
sit. ipauca prohibuit. ut ipa obediencia pura es
set deorsũ inquirit lignorum paradisi ꝛ mede. De ligno
ũ scie boni. malii nec ꝛ medal. Vt. s. p̃ius in furtum
tarẽ sensus humanus p ꝛcessionẽ ꝛ solaret. ne for
te p̃ ea ad prohibitionẽ tiret. Si q̃ homo in hac o
bedia p̃ stitisset. p̃ ipsi diffinitũ ad ꝛ ad illud
bonũ q ei incelis p̃ parũ fuiat sine morsu do
lore tũs ferri debuisset. cũ omis ple sua p̃ ipsim